

Minningarorð um Turið Sólbjörg Olsen

f. 06.08.1989 – d. 16.08.2008

Góða Turið!

Vit sakna teg so ómetaliga nógv. Eftir summarfrítíðina fluttu vit í Glyvra skúla, og vit gleddu okkum at síggja teg her úti, men so skuldi ikki vera. Nú er tín stólur tómur, og fyrstu vikurnar á Glyvrum var tað, sum vit bíðaðu eftir, at tú fór at koma. Vit vildu so illa trúgva tí, at vit ongantíð aftur skuldu síggja títt fitta andlit.

Altíð vart tú so smart og fin. Aðrir næmingar, sum plagdu koma og heilsa upp á teg, høvdu mangan á orði: ”Turið hevur altíð so flottar negl og er altíð so smart”. Hetta var so satt, sum tað var sagt, og tað gleddi teg.

Tær dámdi so væl tað vakra, sum finst. M.a. var tað tí vorðið ein av tínum ”uppgávum” at hjálpa til við at passa urtapottarnar hjá okkum. Tú vart altíð so glað, tá teir fingur nýggjar knubbar og blómur, og tín gleði spreiddi gleði.

Hetta er bert eitt dømi av mongum um, hvussu tú lærði eisini okkum at dvølja við lötuna her og nú, at sansa og uppliva.

Tey, sum ikki kendu teg, sóu kanska fyrst títt óhjálpmi. Tað gjørdtu vit helst eisini ta fyrstu tíðina, tá vit byrjaðu í serstovuni í 2003. Men betri vit komu

at kenna teg, meira gleið títt brek í bakgrundina, og fram í myndina trein tín persónleiki.

Tú hevði tínar egnu meiningar og gavst til kennar, um tú vart ónøgd við eitt hvørt. Tað var tær ikki líkamikið, hvat varð gjørt í skúlanum, og hetta var ein stór styrki hjá tær.

Tú hevði eisini ein sera góðan humoristiskan sans og kundi flenna og ”klukka”, so tárini trillaðu niður eftir kjálkunum. Serliga um onkur okkara av

óvart stoytti okkurt ella misti okkurt á gólv, ja, so hevði tú sæð tað, nærum áðrenn vit sjálvi varnaðust tað, og sat í skellilátri.

Einaferð høvdu vit latið ein næming í jakka og vóru klár at fara við honum út í bussin. Men vit skiltu ikki, hví tú sat og flenti og flenti. Tá varnaðust vit, at tað var tín jakki, sum vit høvdu latið næmingin í. Hetta var bert ein av óteljandi lötum, har tín humoristiski sansur lýsti upp.

Eins og flestu menniskju

kundi tú eisini vera hugsanarsom og álvarsom. Til tíðir sjálvsagt eisini illa fyri av sjúkuni. Tá dámdi tær væl, at onkur okkara kundi sita við tær og lesa eina bók, spæla okkurt spæl ella bara vera hjá tær.

Góða Turið, vónandi vóru hesar lötur líka ríkar fyri teg, sum fyri okkum. Tú hevði ein ótrúligan stríðsvilja og lívsvilja og lærði okkum at síggja, at alt er ikki ein sjálvfylgja í lívinum.

Vit fara altíð at minnast

tær góðu lötur saman við tær. Sum tá ið vit settu leikir upp, spældu Krubbspæl, vóru útferðir, m.a. á Náttúrugripasavninum, sóu ymsar leikir, eitt nú á Læraraskúlanum, og tá vit vóru við í ymsum tiltøkum saman við skúlanum. Nú verður tómlegt hjá okkum starvsfólki og tínum floksfeløgum, tí tú vart altíð við og setti dám á við tínum verumáta.

Tú fert altíð at eiga pláss í hjørtum okkara. Títt fitta bros minnir okkum á sangin ”Barnabros”:

*Eg samli upp á barnabros,
tey smáu ljósu smil,
og um tú breytst upp
hjartað mitt
við bori, lykli, fil –*

*Tú fanst eitt savn av
smílum har,
sum eingin makan sá,
frá túsund smáum brosum
bjørt
um savnið glæman lá.*

*Ög tráddi tú á hjartað mitt
og knústi tað sum glar,*

*so hendi bert í somu stund
tess veggur brotin var –*

*At barnabros, tey ljósu
bros,
tey vórðu leys og fri
og fyltu meg og fyltu teg
við barna gleðisríð.*

*Tí henti eg mær hvørja
ferð
tað blóma bros á kinn,
eitt lítið bros og leggi tað
í hjarta-savnið inn.*

Góðu Sonja, Jonhard, Piddi, Oddny, Rebekka og Tóra. Vit hugsa um tykkum í stóru sorg tykkara og vilja fegin takka tykkum fyri tíðina saman við Turið, og at vit fingur høvi at siga henni farvæl. Má Harrin styrkja okkum øll í sorgini.

Vit vilja við hesum orðum lýsa frið yvir minnið um Turið.

Starvsfólk og næmingar í serstovuni í Glyvra skúla

Enjo reklamur við føroyka flagginum

Hann metir at ENJO hevur eina góða framtíð í Føroyum, tí marknaðurin er stórur!

ENJO er ein av heimsins størstu framleiðarar av reingerðingaramboðum, ið lúka strangastu treytir innan HACCP-góðkenningina.

*ENJO-stjórin Johannes
Engl á tíðindafundi á Hotel
Tórshavn*

+

Okkara kæri maður, pápi, verpápi og abbi

Ásmund Lamhauge
Lamba

andaðist mánadagin 13. oktober, 63 ára gamal.
Bønarhald verður í kapellinum á Landssjúkrahúsinum
fríggjadagin 17. oktober kl. 16.00.
Jarðarferðin verður úr Glyvra kirkju
leygardagin 18. oktober kl. 14.00.

Vegna tey avvarðandi
**Jastrid, Nicolina
Diana, Jákup og Oddur**

Tey, ið ynskja at minnast Ásmund, kunnu lata eina peningagávu
til Felagið Javna, konto í peningastovnunum.

+

Kunngjört verður fyri ætt og vinum, at kæri sonur
og beiggja okkara

Jákup Absalon Vatnhamar
Argjaboga

andaðist á Landssjúkrahúsinum 14. oktober 2008,
42 ára gamal.
Jarðarferðin verður kunngjörd í útvarpinum.

Fyri tey avvarðandi
Jensia við familju